

บทที่ ๒

ข้อบกพร่องและแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน

หัวข้อ

๑. ข้อบกพร่องในการเขียน
๒. แนวทางแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน

แนวคิด

๑. ข้อบกพร่องที่มักพบในงานเขียนของนักศึกษามี ๔ ประการสำคัญ คือ ๑) การเขียนผิดรูปแบบ ๒) การเขียนไม่ตรงประเด็น ๓) ใจความที่เขียนวกวน ๔) การใช้ภาษาไม่ถูกต้องและไม่สละสลวย

๒. แนวทางแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนผิดรูปแบบต้องหมั่นศึกษารูปแบบการเขียนที่ถูกต้อง การแก้ไขการเขียนไม่ตรงประเด็นต้องระมัดระวังและศึกษาโจทย์อย่างเคร่งครัด การแก้ไขการเขียนที่มีใจความวกวนต้องรู้จักวางโครงเรื่องก่อนเขียน และการแก้ไขการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องและสละสลวยต้องรู้จักแยกแยะการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามกาลเทศะ และศึกษาคำที่เขียนถูกต้องจากจากพจนานุกรม

วัตถุประสงค์

เมื่อศึกษาบทที่ ๒ จบแล้ว นักศึกษาสามารถ

๑. บอกข้อบกพร่องในการเขียนได้
๒. แก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนได้

เนื้อหา

ข้อบกพร่องในการเขียน และแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน

ข้อบกพร่องที่มักพบในงานเขียนของนักศึกษามี ๔ ประการสำคัญ คือ

๑. การเขียนผิดรูปแบบ

อีกหนึ่งระยะในการย่อหน้านี้ควรดูที่ความสวยงามประมาณ ๒ ซม. ไม่ย่อเข้ามามากเกินไปจนเกินงาม หรือน้อยเกินไปจนดูไม่ชัดเจนว่าเป็นการย่อหน้า

ตัวอย่างรูปแบบการเขียนย่อหน้าที่ไม่ถูกต้อง

ช่วงก่อนเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ มีผู้ให้ความหมายของวรรณกรรมในช่วงนี้ว่าเป็นวรรณกรรมในยุค “แสงหา” บ้าง ในยุค “ฉันจึงมาหาความหมาย” บ้าง ทั้งนี้เพราะความตื่นตัวของคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งได้รวมตัวกันจัดตั้งชมรมหรือกลุ่มทางวรรณกรรม เพื่อผลิตวรรณกรรมเป็นสื่อแสดงความคิดเห็น โดยรูปแบบวรรณกรรมส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องสั้น บทกวี หรือบทความวิพากษ์วิจารณ์สังคมและการเมือง

ช่วงหลังเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ มีผู้ให้ความหมายของวรรณกรรมในช่วงนี้ว่าเป็นวรรณกรรมในยุค “วรรณกรรมเพื่อชีวิต” บ้าง “วรรณกรรมเพื่อประชาชน” บ้าง เพราะหลังเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ แล้ว วรรณกรรมเพื่อชีวิตและหนังสือแนวการเมืองได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่อย่างมาก เพื่อสนองความต้องการของผู้อ่านทุกกลุ่มที่กำลังตื่นตัวทางการเมือง ซึ่งจากการสำรวจของบุญเรือง เนียมหอม พบว่าระหว่างวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๖ - ๖ ธันวาคม ๒๕๑๗ ระยะเวลา ๔๑๗ วัน มีการพิมพ์หนังสือการเมืองออกมากถึง ๓๓๕ เรื่อง กล่าวได้ว่าในระยะเวลา ๕ วัน จะมีหนังสือการเมืองพิมพ์ออกมากถึง ๔ เรื่อง

ตัวอย่างรูปแบบการเขียนย่อหน้าที่ถูกต้อง

ช่วงก่อนเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ มีผู้ให้ความหมายของวรรณกรรมในช่วงนี้ว่าเป็นวรรณกรรมในยุค “แสงหา” บ้าง ในยุค “ฉันจึงมาหาความหมาย” บ้าง ทั้งนี้เพราะความตื่นตัวของคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งได้รวมตัวกันจัดตั้งชมรมหรือกลุ่มทางวรรณกรรม เพื่อผลิตวรรณกรรมเป็นสื่อแสดงความคิดเห็น โดยรูปแบบวรรณกรรมส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องสั้น บทกวี หรือบทความวิพากษ์วิจารณ์สังคมและการเมือง

ช่วงหลังเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ มีผู้ให้ความหมายของวรรณกรรมในช่วงนี้ว่าเป็นวรรณกรรมในยุค “วรรณกรรมเพื่อชีวิต” บ้าง “วรรณกรรมเพื่อประชาชน” บ้าง เพราะหลังเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ แล้ว วรรณกรรมเพื่อชีวิตและหนังสือแนวการเมืองได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่อย่างมาก เพื่อสนองความต้องการของผู้อ่านทุกกลุ่มที่กำลัง

<p>คำนำ _____</p> <p>_____</p>
<p>เนื้อเรื่อง (ย่อหน้าหลัก) _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>
<p>ย่อหน้าย่อยของเนื้อเรื่อง _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>
<p>ย่อหน้าย่อยของเนื้อเรื่อง (ถ้ามี) _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>
<p>ย่อหน้าย่อยของเนื้อเรื่อง (ถ้ามี) _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>
<p>ย่อหน้าย่อยของเนื้อเรื่อง (ถ้ามี) _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>
<p>สรุป _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>

รูปแบบที่ถูกต้อง

อึ้งย้งย่อหน้าในส่วนเนื้อเรื่องนี่ ไม่ควรมีย่อหน้าเดียว เพราะนอกจากจะดูไม่สวยงามแล้ว ยังไม่สะดวกต่อการจับใจความสำคัญในการอ่านด้วย

ตัวอย่างการเขียนเรียงความผิดรูปแบบด้วยย่อหน้าเดียว (รูปแบบสมมุติ)

เสื่อกันหนาวและพ่อของฉัน

ความอบอุ่นที่เราได้รับจากใครหรือจะเหมือนความอบอุ่นที่เราได้รับจากคนที่เรารัก คนที่เรารักที่ว่านี้ก็คือพ่อแม่ ผู้ให้กำเนิดเรานั้นเอง แต่บางทีพ่อแม่ส่วนใหญ่ก็ไม่ค่อยจะแสดงออกถึงความรักที่มีต่อลูกมากนัก เหมือนพ่อของฉัน ฉันกับพ่อเราไม่ค่อยจะสนิทกันสักเท่าไร หรืออาจจะไม่สนิทกันเลย ด้วยเหตุที่ว่าพ่อของฉันท่านเป็นคนที่ดีมาก มากชนิดที่ว่าเวลาฉันทำอะไรผิดแล้วท่านจับได้ พ่อไม่ต้องพูดอะไรแค่มองด้วยสายตาที่เย็นๆ (สายตาก็เย็นๆ ที่ว่านี่ฉันก็อธิบายไม่ถูกแต่บอกได้คำเดียวว่าน่ากลัวมาก) เท่านั้นแหละครั้งต่อไปฉันรับรองได้เลยว่าจะหยุดพฤติกรรมนั้นและมันจะไม่เกิดขึ้นอีกอย่างแน่นอน และแล้วสิ่งอัศจรรย์ใจที่นำมาซึ่งความประทับใจที่พ่อทำให้ฉันก็เกิดขึ้น ในฤดูหนาวของปีหนึ่ง ฤดูหนาวในปีนั้นก็เหมือนทุกปี คืออากาศหนาวมากซึ่งนั่นก็คงเป็นเพราะว่าบ้านฉันอยู่ต่างจังหวัด ตอนนั้นฉันอายุสักประมาณ ๕ ปี สิ่งที่ไม่ชอบมากที่สุดก็ฤดูหนาวก็คงเป็นการตื่นนอนไปโรงเรียนแต่เช้า ทุกวันแม่จะปลุกและแต่งตัวให้ฉัน พร้อมทั้งไปยืนรอพ่อที่หน้าบ้านเป็นเพื่อนฉัน สักพักพ่อก็จะขับมอเตอร์ไซด์ออกมา และฉันก็ต้องซ้อนมอเตอร์ไซด์พ่อไปโรงเรียนทุกวัน แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้ฉันและพ่อสนิทกันขึ้นมาเลย เพราะฉันจำได้ว่าตลอดระยะทางก่อนถึงโรงเรียน (ซึ่งก็ไกลพอสมควร) เราไม่ได้คุยกันเลย พอถึงโรงเรียนก็ไหว้พ่อ ฉันจำไม่ได้ด้วยซ้ำว่าพ่อเคยหันมามองเวลาฉันไหว้บ้างไหม แต่วันนี้มีอะไรไม่เหมือนทุกวัน พ่อขับรถมอเตอร์ไซด์และมายืนอยู่ข้างหน้าฉัน พร้อมทั้งเอื้อมมือไปหยิบเสื่อกันหนาวของฉันจากมือแม่ และนำมันมาสวมให้ฉัน ก็อย่างที่บอกว่าทุกวันแม่จะเป็นคนแต่งตัวให้ฉันรวมทั้งการใส่เสื่อกันหนาวให้ฉันด้วย ซึ่งนั่นก็ทำให้ฉันเกิดความประทับใจขึ้นมาทันที ที่ฉันประทับใจก็คงเป็นเพราะที่ผ่านมาพ่ไม่เคยแสดงออกถึงความห่วงใยหรือการเอาใจใส่ฉันมากนัก จากวันนั้นจนถึงวันนี้เวลาล่วงเลยผ่านมา ๑๕ ปี ฉันไม่เคยลืมและยังจำภาพแห่งความประทับใจนั้นได้ดี และจะเก็บภาพนั้นไว้ตลอดไป ในชีวิตนี้สิ่งที่ดีใจมากที่สุดก็คือได้เกิดมาเป็นลูกของพ่อคนนี้ ถึงพ่จะดุและเข้มงวดกับฉัน ฉันก็เข้าใจและไม่เคยโกรธพ่เลย และยังคงอยู่เสมอว่าฉันโชคดีที่ได้เกิดมาเป็นลูกของพ่

ตัวอย่างการเขียนเรียงความที่แบ่งย่อย่อหน้าอย่างถูกต้อง (รูปแบบจริง)

เสื่อกันหนาวและพ่อของฉัน

นางสาวทวิพันธ์ ไสขาว

นักศึกษา รหัส ๔๗๐๔๐๐๖๒๑๔

วิชาเอกภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์

ความอบอุ่นที่เราได้รับจากใครหรือจะเหมือนความอบอุ่นที่เราได้รับจากคนที่เรารัก คนที่เรารักที่ว่านี้ก็คือพ่อแม่ ผู้ให้กำเนิดเรานั้นเอง แต่บางทีพ่อแม่ส่วนใหญ่ก็ไม่ค่อยจะแสดงออกถึงความรักที่มีต่อลูกมากนัก เหมือนพ่อของฉัน

ฉันกับพ่อเราไม่ค่อยจะสนิทกันสักเท่าไร หรืออาจจะไม่สนิทกันเลย ด้วยเหตุที่ว่าพ่อของฉันท่านเป็นคนที่คุณมาก มากชนิดที่ว่าเวลาฉันทำอะไรผิดแล้วท่านจับได้ พ่อไม่ต้องพูดอะไรแค่มองด้วยสายตาที่เย็นๆ (สายตาที่เย็นๆ ที่ว่านี้ฉันก็อธิบายไม่ถูกแต่บอกได้คำเดียวว่า น่ากลัวมาก) เท่านั้นแหละครั้งต่อไปฉันรับรองได้เลยว่าจะหยุดพฤติกรรมนั้นและมันจะไม่เกิดขึ้นอีกอย่างแน่นอน

และแล้วสิ่งอัศจรรย์ใจที่นำมาซึ่งความประทับใจที่พ่อทำให้ฉันก็เกิดขึ้น ในฤดูหนาวของปีหนึ่ง ฤดูหนาวในปีนี้ก็เหมือนทุกปี คืออากาศหนาวมากซึ่งนั้นก็คงเป็นเพราะว่าบ้านฉันอยู่ต่างจังหวัด ตอนนั้นฉันอายุสักประมาณ ๕ ปี สิ่งที่ไม่ชอบมากที่สุดก็ฤดูหนาวก็คงเป็นการตื่นนอนไปโรงเรียนแต่เช้า

ทุกวันแม่จะปลุกและแต่งตัวให้ฉัน พร้อมทั้งไปยื่นรอพ่อที่หน้าบ้านเป็นเพื่อนฉัน สักพักพ่อก็จะขับมอเตอร์ไซด์ออกมา และฉันก็ต้องซ้อนมอเตอร์ไซด์พ่อไปโรงเรียนทุกวัน แต่ฉันก็ไม่ได้ทำให้ฉันและพ่อสนิทกันขึ้นมาเลย เพราะฉันจำได้ว่าตลอดระยะทางก่อนถึงโรงเรียน (ซึ่งก็ไกลพอสมควร) เราไม่ได้คุยกันเลย พอถึงโรงเรียนก็ไหว้พ่อ ฉันจำไม่ได้ด้วยซ้ำว่าพ่อเคยหันมามองเวลาฉันไหว้บ้างไหม

แต่วันนี้มีอะไรไม่เหมือนทุกวัน พ่อขับรถมอเตอร์ไซด์และมายืนอยู่ข้างหน้าฉัน พร้อมทั้งเอื้อมมือไปหยิบเสื่อกันหนาวของฉันจากมือแม่ และนำมันมาสวมให้ฉัน ก็อย่างที่บอกว่าทุกวันนี้แม่จะเป็นคนแต่งตัวให้ฉันรวมทั้งการใส่เสื่อกันหนาวให้ฉันด้วย ซึ่งนั้นก็ทำให้ฉันเกิดความประทับใจขึ้นมาทันที

ที่ฉันประทับใจก็คงเป็นเพราะที่ผ่านมาพ่อไม่เคยแสดงออกถึงความหวังใจหรือการเอาใจใส่ฉันมากนัก จากวันนั้นจนถึงวันนี้เวลาล่วงเลยผ่านมา ๑๕ ปี ฉันไม่เคยลืมและยังจำภาพแห่งความประทับใจนั้นได้ดี และจะเก็บภาพนั้นไว้ตลอดไป

ในชีวิตนี้สิ่งที่ดีใจมากที่สุดก็คือได้เกิดมาเป็นลูกของพ่อคนนี้ ถึงพ่อจะดุและเข้มงวดกับฉัน ฉันก็เข้าใจและไม่เคยโกรธพ่อเลย และยังคงอยู่เสมอว่าฉันโชคดีที่ได้เกิดมาเป็นลูกของพ่อ

วิจารณ์

จะเห็นได้ว่าเรียงความทั้ง ๒ เรื่องนี้ แม้เป็นเรียงความที่มาจากเรื่องเดียวกัน หากเขียนไม่ถูกต้องตามรูปแบบแล้ว เรียงความนั้นจะดูไม่น่าอ่านเหมือนเรียงความที่เขียนอย่างถูกต้องตามรูปแบบ ที่มีสัดส่วนสวยงามชัดเจน ง่ายต่อการจับประเด็นในการอ่าน

แนวทางแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนไม่ถูกต้องตามรูปแบบ

นักศึกษาต้องระมัดระวังและให้ความสำคัญกับการเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบ เพราะหากนักศึกษาใช้รูปแบบการเขียนที่ถูกต้องตามภาษามาตรฐานหรือภาษาที่เป็นทางการแล้ว งานเขียนของนักศึกษาจะได้รับการยอมรับและน่าเชื่อถือ ในทางกลับกัน หากนักศึกษาไม่ใส่ใจกับรูปแบบที่ถูกต้อง งานเขียนของนักศึกษาอาจกลายเป็นงานเขียนเฉพาะกิจ งานเขียนเพื่อศิลปะหรืองานบันเทิง หรืองานเขียนเพื่อสื่อข้อความทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ซึ่งได้รับการยอมรับอยู่ในระดับหนึ่ง แต่ไม่ถึงขั้นภาษามาตรฐาน

๒. การเขียนไม่ตรงประเด็น

การเขียนไม่ตรงประเด็นพบใน ๒ ลักษณะ คือ

๒.๑ การเขียนไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนด

๒.๒ การเขียนออกนอกประเด็น

๒.๑ การเขียนไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนด คือการเขียนที่ไม่ตรงประเด็นกับเรื่องที่กำหนดให้เขียน ทำให้เรื่องที่เขียนกลายเป็นเรื่องอื่น เช่นหากกำหนดให้นักศึกษาเขียนเรียงความ ๑ เรื่อง โดยมีใจความสำคัญเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง นักศึกษาก็ต้องเขียนถึงการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งในยามว่าง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ดีและมีประโยชน์ตามหัวข้อที่กำหนด

หากนักศึกษาไปเขียนถึงเรื่องอาหารที่นักศึกษาโปรดปราน โดยกล่าวถึงอาหารชนิดนั้นว่ามีวิธีปรุง รสชาติ และมีประโยชน์ต่อร่างกายอย่างไร ก็จะถือว่าเรื่องที่นักศึกษาเขียนมานั้นไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนด แม้จะเขียนถูกต้องตามรูปแบบที่ประกอบด้วยคำนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุปก็ตาม

แต่หากนักศึกษารักหรือพอใจที่จะเขียนเกี่ยวกับการทำอาหารชนิดนั้นจริงๆ และอยากให้ตรงประเด็นกับเรื่องที่กำหนดให้เขียนเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ นักศึกษาก็ควรวางโครงเรื่องให้ตรงประเด็นและกล่าวถึงส่วนต่างๆ ของเรื่องดังนี้

คำนำ กล่าวถึงการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ว่ามีหลายวิธี การทำอาหารก็เป็นอีกวิธีการหนึ่งของการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

เนื้อเรื่อง กล่าวถึงวิธีการเตรียมเครื่องปรุง และวิธีการปรุงอาหารชนิดนั้น พร้อมทั้งกล่าวถึงรสชาติและคุณค่าของอาหารชนิดนั้นด้วย

บทสรุป อาจกล่าวสรุปว่าการทำอาหาร นอกจากจะเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แล้ว ยังทำให้เราได้ฝึกฝนวิธีทำอาหาร ได้รับประทานอาหารที่เราชื่นชอบและมีประโยชน์ต่อร่างกายอีกด้วย

เพียงเท่านี้ก็ทำให้เรียงความที่นักศึกษาเขียนนั้นมีเนื้อหาตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้

๒.๒ การเขียนนอกประเด็น คือการเขียนนอกนอกเรื่องจนทำให้เนื้อหาของเรื่องขาดเอกภาพ ใจความไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งการเขียนนอกนอกประเด็นนี้เกิดจากขาดการควบคุมแก่นเรื่อง (Theme) หรือเมื่อเนื้อหาหรือข้อความที่เขียนกล่าวถึงเรื่องที่คุณเขียนถนัดหรือสนใจ ก็กล่าวถึงเรื่องนั้นจนยืดยาวออกนอกเรื่อง ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช กล่าวถึงการเขียนเช่นนี้ว่าเป็นการเขียนในลักษณะ **คุยแบบเข้าซอย** คือพูดถึงเรื่องหนึ่งอยู่ดีๆ ก็วกไปพูดถึงเรื่องอื่น บางครั้งเลยเถิดจนไม่กลับมาเรื่องเก่า ซึ่งการเขียนแบบนี้หากเป็นการเขียนย่อหน้าก็จะทำให้ย่อหน้านั้นขาดเอกภาพ ใจความไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หากเป็นการเขียนเรียงความ บางครั้งอาจจะทำให้เรียงความตอนนั้นขาดสาระที่ชัดเจน ไม่มุ่งไปสู่จุดสุดยอดของเรื่อง (Climax) ทำให้ผู้อ่านหลงประเด็นนอกนอกเรื่องตามที่ผู้เขียนเขียนได้

ตัวอย่าง การเขียนย่อหน้าออกนอกประเด็น

น้ำใจเป็นสิ่งที่ยากในสังคมปัจจุบัน อันเนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงของสังคม และวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น อาทิ น้ำมันแพง ค่าครองชีพสูง ทำให้รายได้ไม่พอรายจ่าย ทุกคนต้องต่อสู้แบบปากกัดตีนถีบ เพื่อความอยู่รอดของตนเอง จนลืมนึกถึงคนอื่น เราจึงควรยึดถือแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ใช้จ่ายตามอัตภาพ จะทำให้ชีวิตเราดีขึ้นและสังคมก็น่าอยู่ตามไปด้วย

วิจารณ์

ตัวอย่างย่อหน้าดังกล่าวข้างต้นเขียนออกนอกประเด็น ทั้งๆ ที่ใจความสำคัญของย่อหน้าอยู่ที่ประโยคขึ้นต้นย่อหน้าที่ว่า **น้ำใจเป็นสิ่งที่ยากในสังคมปัจจุบัน** ฉะนั้นประโยคสนับสนุน ก็ควรกล่าวถึงเรื่องการขาดน้ำใจในสังคมปัจจุบัน แต่ประโยคสนับสนุนประโยคที่ ๒ กลับกล่าวถึงภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ ประโยคสนับสนุนที่เหลือก็ออกนอกประเด็นตามประโยคที่ ๒ โดยไม่วกกลับมากล่าวถึงเรื่องการขาดน้ำใจเลย

แนวทางแก้ไขจึงควรควบคุมแก่นเรื่องให้ได้ อย่าเขียนออกนอกประเด็น แม้จะมีข้อความหรือใจความบางตอนชวนออกนอกประเด็น ผู้เขียนก็ต้องพยายามดึงกลับมาสู่ประเด็นสำคัญของเรื่องให้ได้

ตัวอย่าง ย่อหน้าที่แก้ไข

น้ำใจเป็นสิ่งที่ยากในสังคมปัจจุบัน อันเนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงของสังคมและวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ทำให้คนส่วนใหญ่ต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของตนเอง จนลืมนึกถึงคนอื่น ซึ่งถ้าทุกคนมัวแต่คิดถึงตนเอง ไม่จุนเจือช่วยเหลือกันแล้ว จะทำให้สังคมอยู่ในภาวะแล้งน้ำใจ เป็นวิกฤติทางสังคมเพิ่มขึ้นไปอีก ดังนั้นเราจึงควรจุนเจือช่วยเหลือกัน แม้จะประสบปัญหาความยากจน ก็ขอให้มันเป็นเพียงการจุนเงินแต่ไม่จุนน้ำใจ

ตัวอย่างการเขียนเรียงความออกนอกประเด็น

ตัวอย่างเรียงความในที่นี้มาจากโจทย์ที่กำหนดให้นักศึกษาเขียนเรียงความ ๑ เรื่อง ความยาวประมาณ ๑ หน้ากระดาษ A๔ จากข้อคิดที่ได้จากคำสอนของพระธรรมสิงหบุราจารย์ (หลวงพ่อจรัญ) วัดอัมพวัน จ. สิงห์บุรี ที่ว่า “เวลาเป็นสิ่งเดียวในโลกที่ทุกคนได้มาอย่าง

เท่าเทียมกัน ผิดกันแต่ว่าใครจะใช้เวลาที่ได้มานั้นให้เกิดประโยชน์มากกว่ากัน” ซึ่งจะขอยกตัวอย่างเรียงความที่เขียนจากโจทย์เดียวกันมาเปรียบเทียบกัน ดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑

เวลาที่ไม่เคยคอยใคร

คำว่า “เวลา” ทุกคนรู้ดีว่าเป็นสิ่งมีค่า ไม่ว่าจะทำการสิ่งใดก็ต้องมีเวลาจำกัด

ข้าพเจ้าเองเห็นความสำคัญของคำว่า ชั่วโมง นาที และวินาทีอย่างลึกซึ้ง เหตุการณ์ร้ายๆ ที่เพิ่งผ่านพ้นไปได้ ๒ เดือนกับคลื่นสึนามิที่ถล่ม ๖ จังหวัดภาคใต้ ทำให้หลายๆ ชีวิตต้องจากไปอย่างไม่มีวันหวนกลับ

คนที่ใช้ชีวิตรอดมาได้กลับต้องมาทุกข์ ทุกข์เพราะเสี้ยวเวลา และเสี้ยววินาทีนั้น เขาต้องสูญเสียสิ่งยิ่งใหญ่และมีค่ามากที่สุดในชีวิต เหตุการณ์ร้ายๆ เหตุการณ์ “นาทีชีวิต” จริงๆ ทุกคนที่อยู่แถบชายฝั่งต่างก็ใช้ชีวิตอย่างปกติทุกวัน โดยหารู้ว่าจะมีสิ่งร้ายๆ เกิดขึ้นในขณะที่น้ำลดลง ผู้คนต่างก็แตกตื่นตกใจ แต่ก็ไม่มีใครรีบวิ่งหนี เพียงไม่กี่นาทีคลื่นยักษ์ก็ถล่มเข้ามาอย่างแรง ไม่ได้ยินแม้แต่เสียงร้องขอความช่วยเหลือ บางคนก็เห็นพ่อ แม่ หรือคนใกล้ตัวตายไปต่อหน้าต่อตา

เราที่อยู่ในเมืองกรุงก็ได้แต่ดูโทรทัศน์ ส่งแรงใจไปช่วยชาวใต้ ข้าพเจ้าก็คนหนึ่งที่ได้ใช้เวลา ณ ปัจจุบันนี้ได้คุ้มค่าแล้ว ข้าพเจ้ามีความสุข สุขที่ได้ช่วยเหลือคนที่ลำบากกว่าเรา เป็นร้อยเท่า ข้าพเจ้าได้ร่วมบริจาคเงิน เสื้อผ้าให้กับผู้ประสบภัย และมีความสุขมากที่ได้ให้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ได้หวังสิ่งตอบแทน หวังเพียงขอให้ผู้ประสบภัยมีชีวิตที่ดีขึ้น มีกำลังใจที่ดีขึ้น บางวันข้าพเจ้ากินข้าวเกือบจะไม่หมด แต่ก็ต้องฝืนกินให้หมด จะเพราะอะไรเล่า ถ้าไม่ใช่ข้าพเจ้าอดคิดถึงชาวใต้ที่กำลังหิว ไม่มีแม่ข้าวจะกิน ณ วันนี้ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้ช่วยเหลือคนไทย เพราะถ้าไม่ช่วยตอนนี้แล้วจะช่วยตอนไหน

แล้วคุณล่ะ เคยถามตัวเองบ้างหรือยังว่า ในชีวิตที่เกิดมาเคยทำประโยชน์อะไรบ้าง

ตัวอย่างที่ ๒

ไปกับเวลา

นายไทยรัฐ โพธิ์พันธ์

รหัส ๔๕๐๔๐๐๒๐๓๓

การดำเนินชีวิตในสังคมที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงทุกขณะนี้ เราต้องรู้จักใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เพราะเวลาไม่เคยหยุดรอใครที่ยังช้าอยู่ แต่กลับทิ้งเราไปเรื่อยๆ หากเรายังไม่รีบและไม่กระตือรือร้น

หลายคนปล่อยให้ชีวิตว่างเปล่าไป แม้ว่าจะกำลังทำสิ่งใดอยู่แต่สิ่งที่ทำนั้นกลับไม่ได้ส่งผลดีกับตนเองเลย ตรงกันข้ามกลับนำความร้อไนใจมาให้เสียมากกว่า เราควรฉวยโอกาสรีบทำในสิ่งที่ดีและสร้างประโยชน์ ไม่ว่าจะกับตนเองหรือสังคม

ชีวิตเราเกิดมานั้นไม่เท่าเทียมกัน บ้างมีน้อยบ้างมีมากแต่เราเลือกทำได้ ทำสิ่งที่ก่อให้เกิดผลดีตามแต่กำลังของตนที่จะทำได้ เพราะคนที่ลงมือทำจะได้รับความรู้สึกและอารมณ์ที่แท้จริง สามารถรู้สึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้น อย่าเพียงมอง แล้ววิจารณ์กับสิ่งนั้น เราไม่มีสิทธิ์จะไปตัดสินใครได้ เราควรรู้หน้าที่ของตนว่าควรทำอะไร แล้วทำให้ดีที่สุดด้วย อย่าเกียจว่าไม่ใช่หน้าที่ของตน ถ้าทุกคนคิดเช่นนี้สังคมก็คงไม่พัฒนาเป็นแน่

เมื่อเกิดปัญหาเราควรช่วยกันแก้ปัญหา เพราะคนคนเดียวอาจมีกำลังน้อย แต่เมื่อทุกคนรวมพลังกัน ก็จะสามารถบรรเทาปัญหาได้ บ้านเมืองเราอยู่ได้มาจนถึงปัจจุบันนี้ก็ด้วยความรู้สึกสามัคคี และทำหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุด อย่าปล่อยให้เวลานั้นผ่านไปกับตัวเลขที่เรานับบนหน้าปัดนาฬิกา เมื่อเรามองกลับมาก็จะไม่พบกับอะไรเลย เสมือนหนึ่งงมเข็มในมหาสมุทร รู้ว่าอย่างไรก็หาไม่เจอ แต่ยังดันทุรัง ผลที่ได้กลับเป็นการเหนื่อยเปล่าเท่านั้น เวลาเดินไปเรื่อยๆ ไม่เคยหยุด แต่คนเรามากชอบหยุด อย่างนี้คงไม่เกิดประโยชน์อะไร ฉะนั้นสิ่งเดียวที่จะทำให้เวลาเดินไปแล้วไม่เสียเวลาเปล่าคือเราต้องเดินไปพร้อมกับเวลา และพร้อมรับกับสิ่งที่เกิด

เวลาผ่านไป แต่ชีวิตเราไม่สามารถตามเวลาไปได้ตลอด สิ่งเดียวที่จะตามไปกับเวลาได้ในส่วนของเรา ก็คือความดี หมั่นทำดีเสียแต่วันนี้ เมื่อเราลาโลกไป อย่าปล่อยให้เวลาเดินไปเพียงลำพัง จงให้ความดีของเราเดินไปเป็นเพื่อนกับเวลาด้วย

วิจารณ์

จากเรียงความทั้ง ๒ เรื่องดังที่ยกมาเป็นตัวอย่างนี้ จะเห็นได้ว่าเรื่องที่ ๑ เวลาไม่เคยคอยใคร เขียนนอกนอกประเด็น ทั้งๆ ที่ชื่อเรื่อง และขั้นต้นเรื่องได้เน้นย้ำถึงคุณค่าของเวลาที่มืออยู่อย่างจำกัด แต่ในส่วนของเนื้อเรื่องกลับกล่าวถึงอุบัติเหตุคลื่นสึนามิถล่ม ๖ จังหวัดภาคใต้ ทำให้ประชาชนชาวใต้ประสบภาวะเดือดร้อน ขาดแคลนอาหารและเครื่องนุ่งห่ม ในตอนท้ายยังกระตุ้นเตือนให้ผู้อ่านสำนึกที่จะช่วยเหลือคนไทยในยามทุกข์ยากอีก ไม่ได้วกกลับมาพูดเรื่องการใช้เวลาให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์ดังคำสอนของพระธรรมสิงหบุราจารย์ตามที่กำหนดมาในโจทย์เลย

ในขณะที่เรียงความเรื่องที่ ๒ ไปกับเวลา พยายามควบคุมแก่นเรื่อง (Theme) อยู่ตลอดเวลา โดยกล่าวถึงการใช้ชีวิตให้เกิดประโยชน์ควบคู่ไปกับเวลาที่ผ่านไป ซึ่งข้อความทั้ง ๕ ย่อหน้าของเรียงความเรื่องนี้ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ไม่ออกนอกประเด็นเลย

วิธีการแก้ไขการเขียนไม่ตรงประเด็น

วิธีการแก้ไขการเขียนไม่ตรงประเด็นมีดังนี้

๑. ต้องอ่านโจทย์และตีความโจทย์อย่างเคร่งครัดว่าโจทย์กำหนดให้เขียนเรื่องอะไร มีประเด็นใดที่ต้องกล่าวถึงบ้าง
๒. ต้องคิดก่อนที่จะเขียน อย่าเขียนในลักษณะคิดไปเขียนไป หรือเขียนโดยไม่ได้คิด
๓. ต้องรู้จักควบคุมแก่นเรื่อง ต้องรู้จักตัดใจอย่าเผลอไปเขียนในเรื่องนอกประเด็น และหากเผลอเขียนไปแล้ว (ในกรณีที่เป็นฉบับจริงไม่ใช่ฉบับร่าง) ก็ต้องหาทางดึงกลับสู่ประเด็นของเรื่องที่เขียนให้ได้
๔. ต้องรู้จักวางโครงเรื่องก่อนที่จะเขียน เพราะการวางโครงเรื่องนอกจากจะช่วยการลำดับความคิดแล้ว ยังช่วยไม่ให้เขียนนอกประเด็นได้อีกด้วย ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับการวางโครงเรื่องจะได้กล่าวต่อไป

๓. ใจความที่เขียนหววน

ใจความที่เขียนหววน คือเขียนด้วยใจความเดิมๆ ซ้ำไปซ้ำมา แม้รูปประโยคจะเปลี่ยนไปแต่ความหมายของเนื้อหายังคงเดิมไม่คืบหน้าไปไหน เปรียบเสมือนการเดินทางย่ำเท้า

อยู่กับที่แม้จะเคลื่อนไหวร่างกาย แต่ไม่ได้เคลื่อนที่ไปทางไหน ไม่ว่าจะเดินหน้าหรือถอยหลังก็ตาม

ใจความที่เขียนวากวนนี้เกิดจากขาดการวางโครงเรื่องในการเขียน ทำให้เนื้อหาที่เขียนวกไปวนมาหรือกล่าวซ้ำความไปมา หากผู้เขียนวางโครงเรื่องก่อนเขียน จะช่วยให้เนื้อหาไม่วากวน ลำดับความได้อย่างต่อเนื่องและเป็นเหตุเป็นผล ทั้งนี้เพราะการวางโครงเรื่องทำให้ผู้เขียนมีโอกาสคิดล่วงหน้าว่าจะเขียนถึงเรื่องใดก่อนหลัง

ตัวอย่าง งานเขียนที่วกไปวนมา (เพราะไม่ได้วางโครงเรื่อง)

คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่สามารถเลือกทางเดินของชีวิต คือเลือกที่จะทำความดีหรือความชั่วได้ เราเลือกเกิดไม่ได้แต่เราต้องดำรงชีวิตอยู่ในสังคมซึ่งเราสามารถเลือกได้ว่าเราจะทำความดีหรือความชั่ว เพราะการเลือกทำความดีเป็นสิ่งที่เราเลือกได้ ไม่เหมือนการเกิดเป็นสิ่งที่เราเลือกไม่ได้ เราต้องต่อสู้เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและเลือกด้วยว่าเราจะทำความดีหรือความชั่ว

วิจารณ์

ใจความสำคัญของย่อหน้านี้คือ การเลือกเกิดเป็นสิ่งที่คนเราเลือกไม่ได้ แต่การทำความดีหรือความชั่วเป็นสิ่งที่เราสามารถเลือกได้ แต่ผู้เขียนเขียนวกไปวนมา ใจความซ้ำๆ อยู่ที่เรื่องเดิมไม่คืบหน้าไปไหน ดังนั้นหากผู้เขียน วางโครงเรื่องก่อนเขียนจะทำให้ใจความของย่อหน้านี้ไม่วากวน แถมยังลำดับความได้อย่างเป็นเหตุเป็นผลอีกด้วย

ตัวอย่าง การวางโครงเรื่อง

- คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกทางเดินชีวิตได้ (ประโยคใจความสำคัญ)
- เส้นทางชีวิตอาจพบทั้งเรื่องดีและไม่ดี
- ตัวอย่างเส้นทางชีวิตที่อาจต้องพบ
- ต้องมีสติ ละเว้นเส้นทางชั่ว เดินในทางที่ดี
- จะทำให้พบความสุขในชีวิต

ตัวอย่าง งานเขียนที่เขียนด้วยการวางโครงเรื่อง

คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่สามารถเลือกทางเดินของชีวิต คือเลือกที่จะทำความดีหรือความชั่วได้ ในการดำเนินชีวิตของแต่ละคนอาจพบทั้งเรื่องดีและไม่ดี ตัวอย่างเช่น

ในบางขณะที่เราต้องการเงินเพื่อใช้จ่ายในการดำรงชีวิต อาจมีคนมาเสนอให้เรากระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายเพื่อแลกกับเงินที่เราต้องการ เราต้องมีสติยั้งคิด เพราะการทำผิดกฎหมายเป็นเส้นทางชีวิตของคนชั่วที่มักจบลงด้วยความหายนะ ดังนั้นเราจึงควรเลือกเป็นคนดี เพื่อความสงบสุขของชีวิตในวันข้างหน้า

วิธีแก้ไขการเขียนนวน

การเขียนนวนเกิดจากขาดการวางโครงเรื่องทำให้ความคิดสับสนวุ่นวายไปหมด วิธีแก้ไขคือต้องรู้จักการวางโครงเรื่องก่อนลงมือเขียน ซึ่งการวางโครงเรื่องมี ๒ ลักษณะ คือ โครงเรื่องหยาบ และโครงเรื่องละเอียด

โครงเรื่องหยาบ คือ โครงเรื่องที่เขียนขึ้นคร่าวๆ เป็นหัวข้อด้วยคำหรือประโยคสั้นๆ พอจับใจความได้ โดยเรียงหัวข้อจากก่อนไปหาหลัง

โครงเรื่องละเอียด คือ โครงเรื่องที่เขียนในรูปประโยคที่มีใจความสมบูรณ์เป็นข้อๆ พร้อมทั้งใส่หมายเลขกำกับจากก่อนไปหาหลัง

อนึ่งโครงเรื่องทั้ง ๒ ชนิดนี้ขึ้นอยู่กับนักศึกษาว่าจะเลือกใช้แบบใด โดยโครงเรื่องหยาบเหมาะแก่การเขียนแบบเร่งรีบ หรือใช้เวลาในการเขียนไม่นานนัก ส่วนโครงเรื่องละเอียดเหมาะแก่การเขียนที่มีระยะเวลามากกว่า ๑ - ๒ ชั่วโมง เนื่องจากโครงเรื่องละเอียดจะเจาะจงประเด็นที่จะเขียนชัดเจนกว่าโครงเรื่องหยาบ เพราะเป็นรูปประโยคที่มีใจความสมบูรณ์ ไม่ได้เป็นหัวข้อๆ เหมือนโครงเรื่องหยาบ

ตัวอย่างโครงเรื่องของเรียงความเรื่อง วิหารพระมงคลบพิตร : ของดีเมืองอยุธยา

โครงเรื่องหยาบ	โครงเรื่องละเอียด
คำนำ	๑. คำนำ
- เกริ่น -	เกริ่นนำถึงความสำคัญของ
	จ. พระนครศรีอยุธยา
เนื้อเรื่อง	๒. เนื้อเรื่อง
- การท่องเที่ยว ๙ สิ่งศักดิ์สิทธิ์	๒.๑ การท่องเที่ยว ๙ สิ่งศักดิ์สิทธิ์กับ
	ครอบครัวที่ จ. พระนครศรีอยุธยา
	ในช่วงวันวิสาขบูชาที่ผ่านมา

- วิหารพระมงคลบพิตร
 - ที่ตั้ง
 - ความน่าสนใจของสินค้า
 - ความประทับใจ
- สรุป**
- เชิญชวนผู้อ่านไปเที่ยว -
- ๒.๒ ความน่าสนใจของวิหารพระมงคลบพิตร๑ ใน ๙ สิ่งศักดิ์สิทธิ์
 - ๒.๒.๑ ที่ตั้งของพระวิหารมงคลบพิตร
 - ๒.๒.๒ ความเป็นมาของวิหารพระมงคลบพิตร
 - ๒.๒.๓ ความน่าสนใจของสินค้าที่วางขายบริเวณรอบๆ พระวิหารมงคลบพิตร
 - ๒.๒.๔ ความประทับใจที่มีต่อการเยี่ยมชมวิหารพระมงคลบพิตรในครั้งนี้
- ๓. สรุป**
- เชิญชวนผู้อ่านไปเที่ยว
 - จ. พระนครศรีอยุธยา

ตัวอย่างเรียงความ

วิหารพระมงคลบพิตร : ของดีเมืองอยุธยา

นางสาวกฤตยา เจริญเชื้อ

รหัส ๔๗๐๔๐๐๗๘๘๑

วิชาเอกภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาหรือเมืองกรุงเก่าได้รับการยกย่องจากองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของโลก เนื่องจากเต็มไปด้วยวัดวาอาราม โบราณสถานและโบราณวัตถุต่างๆ แม้จะอยู่ในสภาพปรักหักพัง แต่ก็ยังคงเค้าของความยิ่งใหญ่หลงเหลืออยู่กับจังหวัดซึ่งเคยเป็นราชธานีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของประเทศไทยที่มีอายุยืนนานถึง ๔๑๗ ปี

ในช่วงวันวิสาขบูชาที่ผ่านมา ดิฉันและครอบครัวได้มีโอกาสไปร่วมกิจกรรมที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดขึ้น นั่นคือ การท่องเที่ยว ๙ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อาจจะนับได้ว่าเป็นความประทับใจครั้งหนึ่งในชีวิตของดิฉันเลยทีเดียว เพราะพวกเราได้มีโอกาสไปเที่ยวด้วยกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตาภายในครอบครัว ได้ทำกิจกรรมร่วมกันหลายอย่างๆ รับประทานอาหารร่วมกัน ถ่ายรูปร่วมกัน ซึ่งเป็นความอบอุ่นใจที่พวกเราไม่มีวันลืม เพราะหาโอกาสอย่างนี้ได้ยาก ทุกคนต่างมีภาระหน้าที่ของตัวเอง ไม่ค่อยมีเวลาว่างมากนัก

หนึ่งในสถานที่ที่เก๋าสักดิ์สิทธิ์ที่ดิฉันและครอบครัวได้ไปเที่ยวชม คือ วิหารพระมงคลบพิตร เป็นสถานที่ที่มีความสวยงาม และมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์สถานที่หนึ่ง วิหารพระมงคลบพิตรตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้ของวัดพระศรีสรรเพชญ์ ภายในวิหารพระมงคลบพิตร มีพระมงคลบพิตรเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย เป็นพระพุทธรูปหล่อองค์ใหญ่ หล่อด้วยสำริด นับเป็นพระพุทธรูปหล่อขนาดใหญ่องค์หนึ่ง มีขนาดหน้าตักกว้างประมาณ ๙ เมตร และสูงประมาณ ๑๒ เมตร ตามตำนานไม่มีหลักฐานปรากฏแน่ชัดว่าสร้างขึ้นในสมัยใด แต่สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น ราวแผ่นดินสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ เมื่อ พ.ศ. ๒๑๑๔ สมเด็จพระเจ้าทรงธรรมโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายจากทิศตะวันออกนอกพระราชวังมาไว้ทางด้านทิศตะวันตกที่ประดิษฐานอยู่ในปัจจุบัน และโปรดเกล้าฯ ให้ก่อมณฑปสวมไว้ในสมัยสมเด็จพระ

เจ้าเสือ ต่อมาเกิดฟ้าผ่าลงมาไหม้เครื่องบนพระมณฑป เกิดไฟไหม้ทำให้ส่วนบนขององค์พระมงคลบพิตรเสียหาย จึงโปรดเกล้าฯ ให้ซ่อมแซมใหม่ แผลงหลังคายอดมณฑปเป็นหลังคาพระวิหารธรรมดาแทน และต่อมาในคราวเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ ๒ วิหารพระมงคลบพิตรถูกไฟไหม้ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดเกล้าฯ ให้ปฏิสังขรณ์ขึ้นใหม่จนสวยงามมาจนถึงปัจจุบัน

วิหารพระมงคลบพิตรนับว่าเป็นสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความสนใจมาเที่ยวมากแห่งหนึ่ง นับเป็นสถานที่ที่ท่องเที่ยวที่สร้างรายได้ให้กับประเทศสถานที่หนึ่งในปีหนึ่งๆ จะมีชาวต่างชาติหลายชาตินิยมมาท่องเที่ยวและซื้อของฝาก ของที่ระลึกไปฝากญาติพี่น้อง โดยสิ่งของที่ชาวต่างชาตินิยมนั้นเป็นของที่มาจากพวกวัสดุธรรมชาติ จำพวกใบลาน ใบข้าวโพด ไม้ไผ่ ผักตบชวา นำมาประดิษฐ์เป็นปลาตะเพียน กอบ กระจับปี่สานและของใช้ต่างๆ

การไปร่วมกิจกรรมในครั้งนี้สร้างความประทับใจให้กับดิฉันเป็นอย่างมากที่เห็นชาวต่างชาติภาคภูมิใจในความเป็นไทยของชาติเรา ชื่นชมในความงามของศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ โบราณสถาน โบราณวัตถุและวัดวาอาราม ซากปรักหักพังที่เป็นอนุสรณ์แสดงถึงความเก่าแก่ด้านอารยธรรมของชาติ นอกจากนั้นการไปร่วมกิจกรรมกับครอบครัวในครั้งนี้ดิฉันมีความประทับใจและภาคภูมิใจมากที่ครอบครัวของเราใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยการไปทำบุญตักบาตร ฟังเทศน์ฟังธรรม เวียนเทียนร่วมกัน เป็นการสร้างบุญสร้างกุศล เกิดความรู้สึกสงบ เป็นสุข ซึ่งเป็นความสุขทางใจ และได้ข้อคิดอะไรอีกหลายๆ สิ่งหลายอย่าง ที่เป็นคติเตือนใจในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมต่อไป

นี่เป็นเพียงหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกมาก อาทิ วัดพนัญเชิง วัดธรรมิกราช วัดธรรมาราม วัดไชยวัฒนาราม เป็นต้น อยุธยาห่างจากกรุงเทพมหานครเพียง ๕๐ กว่ากิโลเมตรเท่านั้น อย่าลืมชวนคนใกล้ชิดและครอบครัวมาเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แล้วท่านจะประทับใจในมรดกทางวัฒนธรรมของโลกไปอีกนานเท่าอนัน

๔. การใช้ภาษาไม่ถูกต้องและไม่สละสลวย

ข้อบกพร่องเรื่องการใช้ภาษาไม่ถูกต้องและไม่สละสลวยเป็นสิ่งที่พบมากที่สุดในงานเขียนของนักศึกษาทั้งในเรื่องการใช้ประโยคและการใช้คำ อาทิ ใช้ประโยคตามโครงสร้างของภาษาอังกฤษ วางส่วนขยายของประโยคไม่ถูกต้อง เขียนประโยคที่มีใจความกำกวม เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ใช้คำฟุ่มเฟือย ใช้คำภาษาปากหรือศัพท์สแลง สะกดคำผิด เป็นต้น ซึ่งข้อบกพร่องเกี่ยวกับเรื่องการใช้ภาษานี้จะได้กล่าวอย่างละเอียดต่อไปในบทที่ ๓

แนวทางแก้ไขการใช้ภาษาไม่ถูกต้องและไม่สละสลวย

นักศึกษาต้องรู้จักสังเกตและแยกแยะภาษาที่ดีและไม่ดี ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามกาลเทศะ คำใดไม่มั่นใจว่าจะเขียนถูกหรือไม่ ควรสอบถามผู้รู้หรือตรวจสอบจากพจนานุกรม และหมั่นตรวจทานงานเขียนของตน เพราะอาจเขียนตกหล่นหรือสะกดผิดได้

ข้อบกพร่องทั้ง ๔ ประการคือการเขียนผิดรูปแบบ การเขียนไม่ตรงประเด็น ใจความที่เขียนหวกวน และการใช้ภาษาไม่ถูกต้องและไม่สละสลวย เป็นข้อบกพร่องที่มักพบในงานเขียนของนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาควรให้ความระมัดระวัง ไม่ละเลยต่อรายละเอียดปลีกย่อย เล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะข้อบกพร่องเหล่านี้จะทำให้งานเขียนของนักศึกษาดูย่ำแย่ค่าทันทีแม้จะมีเนื้อหาสาระน่าสนใจเพียงใดก็ตาม

กิจกรรมการเรียนรู้บทที่ ๒

ข้อ ๑. ให้นักศึกษาเติมคำในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์ถูกต้อง

๑. ข้อบกพร่องที่มักพบในงานเขียนของนักศึกษามี ๔ ประการ คือ ๑) _____
- ๒) _____ ๓) _____ ๔) _____
๒. ย่อหน้าที่สวยงามควรเว้นระยะประมาณ _____
๓. การเขียนย่อหน้าขีดเส้นโดยไม่ย่อเข้ามาเป็นข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย เพราะ _____

๔. เนื้อหาของเรียงความประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๓ ส่วนคือ ๑) _____
 ๒) _____ ๓) _____
๕. ข้อบกพร่องในเรื่องรูปแบบการเขียนเรียงความของนักศึกษาคือ _____

๖. ในส่วนของเนื้อเรื่องเรียงความควรมีมากกว่า ๑ ย่อหน้า เพราะ _____

๗. การเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบนอกจากจะเป็นการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องแล้ว ยังก่อให้เกิดประโยชน์ต่องานเขียนชิ้นนั้นคือ _____
๘. การเขียนไม่ตรงประเด็นก่อให้เกิดผลเสียคือ _____
๙. การเขียนในลักษณะคุยแบบเข้าชอย คือ _____

๑๐. วิธีแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนนอกนอกประเด็นคือ ๑) _____
 _____ ๒) _____ ๓) _____
 _____ ๔) _____
๑๑. การวางโครงเรื่องก่อนที่จะเขียนช่วยแก้ปัญหาการเขียนรวกวนได้เพราะ _____

๑๒. โครงเรื่องมี ๒ ชนิดคือ ๑) _____ ๒) _____
๑๓. โครงเรื่องหยาบเหมาะแก่การเขียนแบบ _____
 ส่วนโครงเรื่องละเอียดเหมาะแก่การเขียนแบบ _____
๑๔. ข้อบกพร่องที่พบบ่อยที่สุดในงานเขียนของนักศึกษาคือ _____
๑๕. ข้อบกพร่องในเรื่องการใช้ประโยคและการใช้คำได้แก่ _____

ข้อ ๒ ให้นักศึกษาอ่านข้อความที่ยกมาแล้วปฏิบัติตามคำสั่งของแต่ละข้อ

๒.๑ นักศึกษาคิดว่าเรียงความเรื่องพระคุณครู มีข้อบกพร่องอย่างไร และมีแนวทางแก้ไขอย่างไร

พระคุณครู

ครูคำนี้มีค่ายิ่งนักหนา ครูเปรียบเสมือนเรือจ้างที่แจวเรือส่งศิษย์ให้ถึงฝั่งและครูก็ได้หวังสิ่งตอบแทนใด แม้จะพริ้วส่อนเหน้อยยากเพียงใด หวังเพียงให้ศิษย์มีความรู้ และเป็นคนดีของสังคมเท่านั้นเอง ลูกศิษย์ต้องมีครูเพราะแม้แต่เด็กแรกเกิดก็ยังมีครูคือพ่อ แม่ ที่คอยสอนให้ฝึกพูด ฝึกเดิน พระคุณครูมีค่าอันใหญ่หลวง

ในยามที่ศิษย์ท้อแท้ มีปัญหาอุปสรรคต่างๆ ครูจะเป็นผู้คอยชี้แนะหนทางให้กับศิษย์ ครูเปรียบเสมือนแสงเทียนที่คอยให้ความสว่างในยามที่มีดมืด ชี้นำไปในทางที่ดี ครูทุกคนย่อมมีความหวังดีต่อศิษย์ทุกคน

ครูคอยชี้ทางผิดทางถูกให้ศิษย์ทุกเวลา ยอมถ่ายถอดศิลปะ วิชาทุกอย่างด้วยใจบริสุทธิ์ ครูคือผู้ให้

ครูคือพ่อแม่คนที่สองรองจากบุพการี ท่านยอมเหน้อยยากเพื่อให้ลูกคนนี่คือลูกศิษย์ได้มีชีวิตที่ดี ฉะนั้นศิษย์ควรจะระลึกถึงพระคุณครูตลอดเวลา ครูคอยชี้แนะให้คำปรึกษาได้ในทุกเรื่อง ครูสอนให้เราประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งดีงาม สอนให้ไม่พูดความเท็จ ให้ปฏิบัติในศีลธรรมอันดี ไม่เป็นคนลัทธิขโมย

คอยสอนให้มีวิชาติดตัวเมื่อได้ทำงาน ครูคือแม่พิมพ์ของชาติ เป็นตัวอย่างที่ดีให้ลูกศิษย์ประพฤติปฏิบัติตาม

ครูเปรียบเสมือนดวงไฟในพายุ เมื่อพายุพัด

กระหน่ำซึ่งก็เหมือนปัญหาต่างๆ ที่ลูกศิษย์ได้พบได้เจอ ครูจะส่องแสงทางเดินให้

คอยนำทางให้ศิษย์แก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ไม่ว่าจะยากเข็ญเพียงใด ครูก็ยังคอยให้ความช่วยเหลือ เคียงข้างเสมอ ศิษย์ที่ดีฉันใด ย่อมมีครูที่ดีฉันนั้น ครูเป็นผู้มีพระคุณต่อลูกศิษย์ทุกคน ครูเป็นผู้ประสิทธิ์ ประสาทความรู้สอนให้ศิษย์คิด สอนให้ศิษย์ได้ฝึกปรีความรู้อันชาญฉลาด ถ้าไม่มีครูชีวิตคงไม่สมบูรณ์แบบด้านสติปัญญา

ด้านความรู้ความสามารถ ครูคอยสั่งสอนอบรมบ่มนิสัย ครูเป็นผู้มีความอดทนและเหนื่อยยากลำบากที่สุด

เพราะกว่าจะสอนศิษย์ให้ได้ความรู้เป็นคนดีขนาดนี้ต้องอดทนที่สุดแต่ครูก็ไม่เคยบ่นแม้สักคำ กลับมีความปราบปลื้มยินดี เมื่อศิษย์ประสบความสำเร็จในชีวิตและเป็นคนดี

ครูที่คอยสั่งสอนศิษย์ไม่หวังทรัพย์สินเงินทองของมีค่าแต่อย่างไร เพียงแค่หวังให้ศิษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต

คนที่จะประสบความสำเร็จได้ย่อมมีครูคอยสั่งสอน สอนเรื่องการใช้ชีวิต การวางตัวในสังคม รู้จักผิดชอบชั่วดี

พระคุณของครูตอบแทนอย่างไรก็ไม่หมด ดังนั้นเราทุกคนควรระลึกถึงพระคุณครูที่มีต่อเรา ด้วยการเคารพท่าน

ทำตัวเป็นคนดีดังที่ท่านสอน ครูคือผู้นำ นำพาศิษย์ให้มีวิชาความรู้ ให้ศิษย์ได้รู้ถึงคำว่าความสำเร็จ

เหมือนให้ชีวิตใหม่แก่ศิษย์ พระคุณครูมีค่ามากที่สุดพรรณนา ศิษย์จึงน้อมกราบด้วยใจบริสุทธิ์ ครูคือผู้ให้

ให้ลูกศิษย์ทุกอย่างโดยไม่เห็นดเห็น้อยเพื่อให้ศิษย์มีความรู้เป็นคนดีของสังคม เป็นกำลังของประเทศชาติต่อไป

ข้อบกพร่อง

แนวทางแก้ไข

๑. _____

๑. _____

๒. _____

๒. _____

๓. _____

๓. _____

๔. _____

๕. _____

๕. _____

๕. _____

ข้อ ๒.๒ ให้นักศึกษาอ่านข้อความ ๒ ย่อหน้าที่ยกมานี้ แล้ววิจารณ์ว่าข้อความ ๒ ย่อหน้านี้มี
คุณลักษณะแตกต่างกันอย่างไร

ข้อความที่ ๑

เรียนเป็นหลัก รักเป็นรอง

ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า “เรียนเป็นหลัก รักเป็นรอง” เพราะในส่วนตัวของ
ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับการเรียน ไม่ว่าจะในตำราเรียน หรือแม้กระทั่งการเรียนที่ต้องอาศัย
การเรียนรู้นอกตำรา การเรียนรู้ที่เกิดจากนอกตำรานั้นสามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ใน
ชีวิตประจำวันของมนุษย์ได้ การเรียนในตำราเป็นศาสตร์ที่ให้ความรู้กับผู้เรียน ฉะนั้นการเรียน
จึงได้รับแต่สิ่งที่ดีมีประโยชน์ ไม่เกิดโทษใดๆ แก่ผู้เรียนเลย แต่ถ้าผู้เรียนหรือผู้ที่กำลังศึกษา
อยู่ไม่ว่าจะอยู่ในระดับใดก็ตาม กำลังจะมีความรักหรือมีความรักแล้ว ก็ไม่ใช่เรื่องที่ผิดแต่อย่าง
ใด เพราะความรักที่มีทั้งคุณและโทษ ขึ้นอยู่กับตัวเราเอง ถ้าคิดที่จะมีความรัก ก็ต้องรู้จักที่จะ
รักให้เป็น ไม่ทิ้งการเรียน ไม่ทิ้งอนาคตของตนเอง และเอาเวลาของการเรียนไปทุ่มเทให้กับ
ความรัก นั้นหมายถึงคุณเลือกที่จะเอารักเป็นหลักและเอาเรียนเป็นรอง และนั่นหมายถึงว่า
“คุณไม่รักตนเอง” เช่นกัน

๒.๓ ให้นักศึกษาอ่านเรียงความที่ยกมานี้ แล้วบอกข้อบกพร่องของเรียงความเรื่องนี้มา เป็นข้อๆ โดยเรียงความเรื่องนี้เขียนขึ้นจากโจทย์ที่กำหนดให้ดังนี้

“ให้นักศึกษาเขียนเรียงความ ๑ เรื่อง ความยาวประมาณ ๑ หน้ากระดาษ A๔ พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่องด้วย จากความรู้สึกที่ได้จากคำสอนของพระธรรมสิงหบุราจารย์ (หลวงพ่ोजรรณ) วัดอัมพวัน จ. สิงห์บุรี ที่ว่า ‘เวลาเป็นสิ่งเดียวในโลกที่ทุกคนได้มาอย่างเท่าเทียมกัน ผิดกันแต่ว่าใครจะใช้เวลาที่ได้มานั้นให้เกิดประโยชน์มากกว่ากัน’ ”

ทำดี - ทำชั่ว

เมื่อมนุษย์เกิดมาบนโลกย่อมมีความต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา หรือวัฒนธรรมก็ตาม แต่สิ่งหนึ่งของทุกๆ ศาสนาย่อมสอนให้ทุกคนเป็นคนดี ปฏิบัติดี มีความรักใคร่ สามัคคีต่อกัน

แต่ถึงกระนั้น ก็ยังมีคนชั่วและคนดีปะปนกันไป ดังที่พระพุทธเจ้าสอนให้ทุกคนเป็นคนดี ทุกคนที่เกิดมาบนโลกมีแขน มีขา มีอวัยวะครบถ้วนเพื่อประกอบสัมมาอาชีพของแต่ละคนเพื่อดำรงอยู่เป็นสังคม เป็นครอบครัว ทำมาหาเลี้ยงชีพแล้วแต่กำลัง ความสามารถของคนที่ได้ร่ำเรียนมา บางคนมีฐานะร่ำรวย บางคนมีฐานะยากจนหาเช้ากินค่ำล้วนแต่เป็นคนต่างมีหน้าที่ของตน เพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้ ดังที่พระธรรมสิงหบุราจารย์ (หลวงพ่ोजรรณ) วัดอัมพวัน จ. สิงห์บุรี กล่าวไว้ว่า “เวลาเป็นสิ่งเดียวในโลกที่ทุกคนได้มาอย่างเท่าเทียมกัน ผิดกันแต่ว่าใครจะใช้เวลาที่ได้มานั้นให้เกิดประโยชน์มากกว่ากัน” จะเห็นได้ว่า ท่านเองก็สอนให้ทุกคนทำดี - ปฏิบัติดี แต่ก็ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะเลือกปฏิบัติดีหรือปฏิบัติชั่ว ทำประโยชน์ให้สังคมดำรงตนให้อยู่ในกฎระเบียบไม่เบียดเบียนทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน

หลักธรรมต่างๆ ที่ยังสามารถใช้ได้กับทุกยุคทุกสมัย เหมือนกับคำกล่าวที่ว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” สามารถเตือนสติให้คนเราปฏิบัติกันเอาเอง ว่าอยากได้ชั่วหรือได้ดี

ข้อบกพร่อง

ข้อ ๓ ฝึกปฏิบัติเขียน

๓.๑ ให้นักศึกษาเขียนข้อความ ๑ ย่อหน้า ความยาวประมาณ ๑๐ บรรทัด พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่องด้วย จากประโยคใจความสำคัญที่กำหนดให้มานี้

สมบัติสาธารณะเป็นของส่วนรวมที่เราควรช่วยกันดูแลรักษา_____

เฉลยและแนวตอบกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ ๒

เฉลยข้อ ๑

๑. ๑) การเขียนผิดรูปแบบ ๒) การเขียนไม่ตรงประเด็น ๓) ใจความที่เขียนวกวน
๔) การใช้ภาษาไม่ถูกต้องและไม่สละสลวย

๒. ๒ ชม.

๓. ไม่ใช่รูปแบบที่ถูกต้องของภาษาไทย ทำให้การจัดแบ่งเนื้อหาไม่ชัดเจน และยากต่อการจับประเด็นของเนื้อหา

๔. ๑) คำนำ ๒) เนื้อเรื่อง ๓) บทสรุป

๕. มักเขียนเรียงความทั้งเรื่องด้วยข้อความย่อหน้าเดียว โดยไม่ขึ้นย่อหน้าในส่วน
ของคำนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุปให้ชัดเจน

๖. จะทำให้รูปแบบของเรียงความสวยงาม และง่ายต่อการจับประเด็นในการอ่าน

๗. ได้รับการยอมรับและเป็นที่น่าเชื่อถือ

๘. ทำให้เรื่องที่เขียนกลายเป็นเรื่องอื่น ไม่ใช่เรื่องที่กำหนดให้เขียน

๙. การเขียนนอกนอกเรื่อง ที่เขียนถึงเรื่องหนึ่งอยู่ดีๆ กลับเลยเถิดไปเขียนถึงเรื่องอื่น

๑๐. ๑) ต้องอ่านโจทย์และตีความโจทย์อย่างเคร่งครัด ๒) ต้องคิดก่อนเขียน ๓) ต้อง
รู้จักควบคุมแก่นเรื่องอย่าเขียนนอกเรื่อง ๔) ต้องรู้จักวางโครงเรื่องก่อนที่จะเขียน

๑๑. ทำให้การจัดลำดับความคิดเป็นไปอย่างต่อเนื่องและเป็นเหตุเป็นผล

๑๒. ๑) โครงเรื่องหยาบ ๒) โครงเรื่องละเอียด

๑๓. เร่งรีบ, มีระยะเวลาในการเขียนนาน

๑๔. การใช้ภาษาไม่ถูกต้องและไม่สละสลวย

๑๕. ใช้ประโยคตามโครงสร้างของภาษาอังกฤษ วางส่วนขยายของประโยคไม่ถูกต้อง
เขียนประโยคที่มีใจความกำกวม เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง ใช้คำฟุ่มเฟือย ใช้คำภาษาปาก หรือ
คำศัพท์สแลง สะกดคำผิด

แนวตอบข้อ ๒

๒.๑

ข้อบกพร่อง

๑. เขียนผิดรูปแบบโดยเขียนย่อหน้าขีดเส้น
ไม่ย่อเข้ามาประมาณ ๒ ซม.
๒. ไม่แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๓ ส่วนให้ชัดเจน
คือ คำนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุป
๓. ใจความที่เขียนกววนจับประเด็นได้ยาก
๔. สะกดคำผิด เช่น ศิลธรรม ปราบปลื้ม
พรรณา ซึ่งคำที่ถูกต้องคือ ศิลธรรม
ปลาบปลื้ม พรรณนา
๕. ภาษาไม่สละสลวย เยิ่นเย้อ เข้าใจยาก
ตัวอย่างเช่น “ครูเปรียบเสมือนดวงไฟในพายุ
เมื่อพายุพัดกระหน่ำซึ่งก็เหมือนปัญหาต่างๆ
ที่ลูกศิษย์ได้พบเจอ ครูจะส่องแสงทางเดินให้”

แนวทางแก้ไข

๑. ศึกษารูปแบบการเขียนที่ถูกต้อง
๒. แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๓ ส่วนให้ชัดเจน
๓. ต้องวางโครงเรื่องก่อนที่จะเขียน
อย่าเขียนแบบเรื่อยเปื่อย
๔. เพิ่มความระมัดระวังในการสะกดคำ
คำใดไม่แน่ใจว่าจะเขียนอย่างไร
ควรเปิดดูคำศัพท์ที่ถูกต้องจาก
พจนานุกรมหรือสอบถามผู้รู้
๕. ควรใช้ภาษาที่อ่านเข้าใจง่าย เขียน
ประโยคสั้นๆ ไม่เยิ่นเย้อ

๒.๒ ข้อความ ๒ ย่อหน้านี้แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดแม้จะเขียนในหัวข้อเดียวกันก็ตาม ผู้เขียนข้อความที่ ๑ มีทักษะการเขียนและกลวิธีการเขียนดีกว่าผู้เขียนข้อความที่ ๒ โดยผู้เขียนข้อความที่ ๑ เขียนได้ตรงประเด็น ใจความต่อเนื่องสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผล เนื้อหาเป็นเอกภาพ ชัดเจน ไม่ปรากฏการใช้ภาษาบกพร่อง

ส่วนข้อความที่ ๒ เขียนกววน แถมในตอนท้ายยังออกนอกประเด็นเขียนถึงเรื่องวิธีการเรียน ทำให้ไม่ตรงกับใจความของเรื่องที่มุ่งถึงเรื่องการเรียนเป็นหลัก ความรักเป็นรอง นอกจากนั้นยังพบข้อบกพร่องในเรื่องการใช้ภาษา อาทิ การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้องหลายแห่ง การใช้ภาษาไม่สละสลวย เช่น “ผู้หวังความเจริญในหน้าที่การงานรักอย่างเดียวกันไม่ได้หรอก”

ควรแก้ไขเป็น “ผู้หวังความสำเร็จในหน้าที่การงานไม่ควรหวังพึ่งความรักแต่เพียงอย่างเดียว”
การเขียนคำผิด เช่น อับเฉา เม่อลอย ซึ่งคำที่ถูกคือ อับเฉา เหม่อลอย เป็นต้น

สรุปได้ว่าข้อความที่ ๑ เป็นตัวอย่างการเขียนที่ดี ส่วนข้อความที่ ๒ เป็นตัวอย่าง
การเขียนที่บกพร่อง ที่ต้องแก้ไขและพัฒนาต่อไป

๒.๓ ข้อบกพร่อง

๑. เขียนไม่ครบ ๑ หน้ากระดาษ A๔ โดยเขียนได้ประมาณ $\frac{1}{2}$ หน้ากระดาษ A๔
เท่านั้น

๒. เขียนไม่ตรงประเด็นโดยเขียนเรื่องการทำความดีและการทำความชั่ว ไม่ใช่การใช้
เวลาให้เกิดประโยชน์

๓. ข้อความในส่วนเนื้อเรื่องมีย่อหน้าเดียว ควรแบ่งย่อยมากกว่า ๑ ย่อหน้า

๔. เนื้อหาห้วนสั้นเกินไป ไม่รู้จักการขยายความให้ได้ใจความสมบูรณ์ครบถ้วน

แนวตอบข้อ ๓

ข้อ ๓.๑ และ ๓.๒ ให้นักศึกษาศึกษารูปแบบการเขียน ย่อหน้า พร้อมทั้งศึกษากลวิธีการเขียน
ย่อหน้าในบทที่ ๔ ก่อนลงมือเขียน

ข้อ ๓.๓ ให้นักศึกษาศึกษารูปแบบการเขียนเรียงความที่ถูกต้อง พร้อมทั้งศึกษากลวิธีการ
เขียนเรียงความในบทที่ ๕ ก่อนลงมือเขียน